

Marloes

De vakantievoorberedingen vielen wat tegen en dus kom ik aan op mijn vakantieadres in Barcelona met mijn bikinilijn nog niet in de gewenste coupe. Geen probleem. Spaanse mannen en vrouwen harsen ongetwijfeld ook, dus ik ga wel gewoon hier naar een hars salon. Harsen is harsen, toch? Via een app en met behulp van Google Translate vind ik al snel een goede salon. Volgens de reviews een verborgen parel waar je ook nog eens zonder afspraak terecht kunt. Top! Ik noteer het adres en ga meteen op pad.

Aangekomen bij de hars salon word ik na een *'Hola, brazilian wax por favor'* geparkeerd in de wachtruimte. Terwijl de minuten wegtikken, word ik ineens zenuwachtig bij het vooruitzicht dat er zo aan mijn vagijn wordt gezeten met enkel en alleen een gebrek-kig Spaanse instructie van mijn kant. Was dit wel een goed idee? Voor je het weet harsen ze je hele hebben en houden...

Ik mag verder komen. De Spaanse volzinnen vliegen me om de oren en er wordt gebaard dat mijn broek naar beneden kan. De hars mevrouw wijst naar een verhoging in de hoek. Die snap ik niet. Wat moet ik daarmee? Voordat ik verder kan vragen is de hars mevrouw alweer verdwenen. Ik kijk om me heen en zie naast de verhoging alleen een doodnormale stoel. Ik heb werkelijk geen idee wat de bedoeling is. Zonder broek ijsbeer ik voor de verhoging, wachtend op nieuwe instructies.

Na een tijdje is de hars mevrouw weer terug. Ik word op de verhoging gezet. Wat is dit? Ik vraag nog een keer: *'Brazilian wax?'* *'Si, si, si, si.'* Ik krijg een riem om mijn buik gesept. Voor de veiligheid, legt de hars mevrouw uit. Ik maak me inmiddels zorgen. Grote zorgen. De hars mevrouw pakt een emmertje en

begint met een kwast mijn vagijn royaal in te smeren. Alsof ze de kozijnen aan het doen is. Als ze overal is geweest, zegt ze *'Diez minutos'* en loopt de ruimte uit. Langzaam voel ik de hars verhard. Het voelt alsof ik een onderbroek van gips aanheb. Hoe gaat ze dit er zo afhalen? Paniek!

Mijn hart klopt in mijn keel als de hars mevrouw terug komt voor de grote finale. *'Todo bien?'* vraagt ze. Nou, *'Medium todo bien,'* eerlijk gezegd. Voordat ik kan tegensputteren trekt ze mijn onderbroek van hars er in twee rukken af. Ik kijk

naar beneden. Geen haar en mijn vagijn is er nog. Paniek maakt plaats voor euforie. Deze vrouw is fantastisch. Dit was de snelste, minst pijnlijke harsbeurt ooit. Ik juich te vroeg, want de hars mevrouw spuit alcohol op mijn vers geharste vagijn. Au! Ja, in Spanje spelen ze hard tegen hard wat betreft bacteriën. Een halfuur later sta ik weer buiten. Met een fluweelzachte vagijn. En ik kan weer vooruit op de verjaardagen dit jaar. •

Marloes Berghege (34) schrijft en woont in Amsterdam met haar man Kelvin en dochter Kiki (1). Op andc.tv schrijft ze elke week over haar leven als moeder.

